

Bemærkninger ang anbefalinger:

Generelt: Anbefalingerne bærer præg af at ville have alle ind under en one-size-fits-all paraply, og det er ikke muligt, da skoledistrikterne er skruet meget forskelligt sammen både ledelsesmæssigt, hvor mange matrikler der er, men også det geografiske opland.

Det bærer præg af at være udarbejdet på baggrund af subjektive oplevelser.

Jeg opfordrer til, at man ikke presser alle skoler og lokalområder ind under en hat og går efter laveste fællesnævner. Men at vi sætter nogle ambitiøse mål for vores landdistrikter og tænker skolen ind i det.

Robuste folkeskoler med stærke fællesskaber:

Alle distrikter skal have en skole med børnehaveklasse til 9. klasse: Denne anbefaling vil ikke ændre noget for 2/3 af børnene i Børneby Nord, de vil fortsat have et skift i 7. klasse. Og hvis en eller flere børnebyer nedlægges vil skiftet ovenikøbet komme endnu før, nemlig mellem børnehave og 0. klasse. Det skifte har vi ikke i Børnebyerne i dag, fordi overgangen sker glidende med kendte matrikler og personale. Anbefalingen kan således ikke imødekommes i Børneby Nord.

Skolebuskørsel skal optimeres ift. Transporttid: Jeg går ud fra, at det altid vil være et mål at optimere buskørslen, der er vel forhåbentlig ikke nogen børn, der i dag sidder i bussen mere end højst nødvendigt.

Daglig, faglig ledelse på hver matrikel: Tydelig ledelse er det vigtigste og frihed til de enkelte skoler til at løse opgaven. Hellere undvære en leder på hver matrikel end at undvære en matrikel, men det kræver dygtig og fleksibel ledelse at lede flere matrikler. I dag fremstår ledelsen hierarkisk og tydeligt styret fra den centrale forvaltning, hvor en meget stor lokal frihed på den enkelte matrikel giver større fleksibilitet og bedre resultater.

I forhold til Forhold bag anbefalingerne hæfter jeg mig ved at det ligger op til, at store skoler er bedre end små. Det er klart, der er fordele og ulemper ved begge dele, der er dog ingen evidens for det udsagn. Jeg ser det desuden som en styrke med små enheder hvor alle kender alle, det giver tryghed, og det er lettere at ses i fritiden. Det nævnes næsten i en bisætning at større skoler giver lang transporttid og kan udfordre fritids- og foreningslivet. Men det er noget, vi skal tage meget seriøst, hvis vi vil bevare vores mindre samfund.

At et mere stabilt elevgrundlag og større faglige udviklingsmuligheder vægter højere end beliggenhed, kommer jo helt an på, hvilke øjne der ser. Der er jo slet ikke taget højde for udvikling af vores lokalområder i disse anbefalinger, og ambitionerne for folkeskolens samspil med omverdenen brillierer ved deres fravær. Der bør ligeledes klart sættes spørgsmålstejn ved, om eleverne fra Allingåbro, Langhøj og Rougsøskolen kommer med en dårligere faglighed end fx børnene fra Auning, når de mødes i 7. klasse? Og hvad sker der så, når elevgrundlaget falder yderligere, fordi folk flytter væk og der ikke kommer nye børnefamilier til de områder, hvor skolen er lukket? Det er klart afvikling og ikke udvikling, og det vil skade folkeskolen generelt på sigt..

Der er ikke evalueret på Børnebyerne, og da der ikke gives karakterer i 6. klasse, er det vanskeligt at sige noget om fagligheden. Jeg kan kun som forælder til to børnebys-børn sige, at vi kun er blevet mødt af dygtige voksne, og at det ikke er mit indtryk at fagligheden er dårligere end andre steder. Så at tørre dårlige resultater i udskolingen af på børnebyerne er en forfejlet og farlig øvelse. Vi skal da gøre mere af det, som virker og ikke gå efter laveste

fællesnævner. Det nære har værdi i sig selv, forældresammenhold - man kerer sig om hinanden – det skaber dannelse og trivsel, og det får man ikke på samme måde i store enheder. Det viste trivslen i de små enheder også tydeligt, indtil en masse centrale beslutninger om struktur, økonomi og læringsstile ødelagde den lokale frihed og muligheden for at lave en god, lokal, velfungerende, lille skole.

Fysiske rammer der er fleksible og motiverende:

Det er fornuftige anbefalinger. Det er bare vigtigt at der her ligges en langsigtet plan for istandsættelse, hvad skal der laves nu og hvad kan vi godt vente med. Kan man dele faciliteter, fx har udskolingen i Auning brugt madlavningslokalet i Allingåbro, og det kunne man måske også gøre på andre områder.

Færre overgange og stærkere sammenhæng i skolelivet

I Børneby Nord oplever børnene ikke at have mange overgange. Vuggestue/dagpleje har deres gang i Børnehaven, SFO og indskoling ligger lige op ad børnehaven. Det første rigtige skift, vores børn har, er i 7., når de skal til Auning, og der er de mere klar til at skulle noget andet. Nedlægger man en eller flere af skolerne i Børneby Nord vil det få modsatte konsekvenser, så vil børnene få et skift allerede i 0. klasse, og det er imod anbefalingerne. Ift. tidlig SFO har det i Børneby Nord ikke den store betydning, fordi der som sagt ikke er en reel overgang, men derfor kan der jo godt være noget personalemæssigt, der skal gå op.

Andre betragtninger

Der bør også stilles spørgsmål til, hvorfor der i dagsordenspunktet under sammenhæng til andre politikker/strategier og fagområder kun er nævnt politikker for skoler, børn og unge. Jeg vil på det kraftigste opfordre til, at det også kædes sammen med Kultur-, fritid-, turisme-, landdistrikt- og købstadsstrategi 2021:

"Vi ønsker overordnet at sikre, at alle har mulighed for at deltage i et aktivt idrætsliv, og at der er plads til alle typer idrætter i foreninger. Vi skal understøtte foreningernes idrætslige initiativer - både nye og gamle - samt hjælpe idrætsforeningerne med at udvikle sig."

"Borgerinvolvering og samskabelse på tværs af civilsamfund, forvaltning, politikere og erhvervsliv er et vigtigt fundament i udvikling af landdistrikterne. Kommunen vil arbejde for at fastholde, styrke og skabe nye arbejdspladser i landområderne"

Hvis vi vil have en robust kommune, så kan vi ikke nøjes med at tænke i den enkelte kasse, vi bliver nødt til at se helheden. En skole er ikke kun et sted, man lærer. Det er sted, hvor man vokser i et fællesskab, det er dannelse og i den proces er det omkringliggende samfund en vigtig medspiller. Vi viser hele tiden, hvad vi kan ude i byerne gennem frivilligt, til tider hårdt, arbejde og et fantastisk sammenhold. Måske var det på tide, at vi lavede en ny model – Norddjurs Modellen – den der bliver Danmarkskendt for at tænke ud af boksen og få de kreative forslag på bordet til, hvordan vi sikrer bæredygtige skoler i bæredygtige lokale byer i form af både Ørsted, Vivild og Allingåbro.

Så måske det var nu, vi skulle vise, hvad vi faktisk kan skabe sammen? Så er jeg sikker på, at flere får lyst til at være med. Fremtidens folkeskole sender i hvert fald ikke signalet, at Nordvest Djurs er et sikkert sted at slå sig ned ift. skolesituationen.

Venlig hilsen

Susanne Borg Bakmann Salling, Allingåbro